

* * *

יוסי גמזו כְּסִיל בְּסֶטֶר ...

אם בליל מחר תתקף כאן רוח עליזה
את רוחם של חוגגי סילבסטר בארצנו
נא לסלח לנו אם נרביץ איזו גמיזה
על הטרנד הזה העט על כל מושבי לצינו.

אין לנו דבר כנגד חוגגיו של ראש
השנה האזרחית, מנהג המתחיה פה
כל שנה. הן כל צדיק, כפי שמרבים לדרוש,
באמונתו (או אי-אמונתו) יחיה פה.

ואפלו לא כל-כך צדיק – גם אם בלה
במסבת רעים ממסטלים משלוק או שנים
יערב לו ויבסס (משנאפס). אין כל עלה
לעורר עליו כאן סערה בכוס של מים.

אך למרות שאין, סטטיסטית, אף סכוי קטן
שקמא גם פרומיל אחוז מחוגגי סילבסטר
מודעים לזהותו של זה אשר נתן
שמו לחג זה – לא אנחנו נבחנו כסטטר.

אלא שאותו סילבסטר אפיפיור היה
ירחוק, כיתר עמיתיו לכס ברומא,
מחבת ציון ובגני עמה, ולוא חיה
בימינו והפליג משם מזרח-דרומה

עד ל"טרה סאנטה" וראה פתאם, בצ'אנס,
איך אותם הבראוס, כמו בחאפלה בכפר קאנה
(יוחנן ב', פסוק א') חוגגים בטראנס
את חגו – מיז היה חוזר הותיקנה

ומודיע לנתיניו ב"קוריאה רומאנה",
הגמונים ובישופים ושאר צאן מרעיתם:
"רבתי, לא יאמן, ממש פאטה מורגאנה,
הכופרים, ששנות אלפים לא קרבו אותם

אל דתנו הקדושה ונעם מנהגיה
ולא פעם, בשל כך, נצלו על המוקד –
דוקא בארצם, בין מועדיה וחסגיה,
מתחילים, שבח לקריסטוס, פתע לרקד

כמו אבותיהם סביב עגל-הזהב מקדם
בחגא שלנו הקרוי סופסוף בשמי.
לא, כשאכלוסייה זו מתבסמת ורוקדת

בְּלֵיל-חַג זֶה, גַּם אִם הוּא אֶצְלָם לֹא חַג רִשְׁמִי

אֵין זֶה מִסִּבֵּה דְתִית (שְׁלֹא תִהְיֶה אֵילֻוּזְיָה
מִיִּסְיוֹנִיּוּת מְעִין זֹאת מְטַעַה אֶתְכֶם, בְּנֵי),
אֶלֹא מֵאֵי? לֹא-ט, לֹא-ט, כְּמִין טַפְטוּף אֵינְפוּזְיָה
זֶה חוֹדֵר לָהֶם לְוִרִיד וְכִבֵּר רוֹאוֹת עֵינֵי

אֵיךְ צְעִירֵיהֶם אֵינָם יוֹדְעִים אֶת הַהִיסְטוֹרִיָּה
שֶׁל אֲבוֹתֵיהֶם וְעִבְרֵיהֶם הִיא פָּגֶם וְצָרָם
שֶׁל "כְּזָה" וְשֶׁל "כְּאֵלוֹ", מִיִּן פְּנִיטְזִמְגוֹרִיָּה
שֶׁל בּוֹרוֹת וְשֶׁל תְּלִישוֹת מְעַשֵּׂר עֲבָרָם,
אֵיךְ יִהְיוּתָם מִיּוֹם לְיוֹם פּוֹחֶתֶת, Gloria
in Excelsis Deo (תְּהִלָּה לְאֵל הַרָם),

אֵיךְ יוֹצְאִים הֵם מְגֹדְרָם, כְּמִתְיֻנָּים שֶׁל פְּעַם,
כְּמִכֵּי דְבוּק: לְהִתְאַמְרָק, לְהִתְאַנְגְּלוֹ,
אֵיךְ הֵם מְחַקִּים כְּתַכְיִים כָּל חֶסֶר-טַעַם
רַק מְשׁוּם שְׁגִ'אֵנֶק זֶה מֵיבֵא מַעַם לַעֲזוֹ.

אֵיךְ כָּל טְרַנְד וּוּלְגָרִי כָּל חֶלְקָה טוֹבָה בּוֹלַע
בְּעִתּוֹנוֹתָם הַמְצָהִיבָה מְדַחֵי לְדַחֵי,
אֵיךְ הַטְּלוּזְיָה שֶׁלָּהֶם בְּזוּבֻלִיָּה
מְלַעִיטָה אוֹתָם שֵׁם בְּקִלּוֹקֵל וּבְשִׁטְחֵי.

לֹא שְׁעֲצָם הַמוֹתָג 'נִשְׁפִי סִלְבֶּסְטֵר' פְּרוֹפֶר
בְּמִקוֹמוֹ שֶׁל 'לֵיל סוֹף הַשָּׁנָה הָאֲזֻרְחִית'
יֵשׁ בּוֹ נְטִיָּה נוֹצְרִית, אֵיךְ שִׁימוֹ עַל הַסְטוּפֶר
עֵינֵי צוֹפִיָּה וְתַגְּלוֹ כְּמָה מְפַחִית

כָּל שֶׁלֵב כְּזֶה שֶׁל חֻקֵּינּוֹת קוֹסְמוֹפּוֹלִיטִית,
כָּל סִימְפֶטוּם כְּזֶה שֶׁל הַתְּבַטְלוֹת בְּפִנֵי הַגּוֹי,
אֵיךְ הוּא מְקַזֵּז בָּם עַד בְּטוֹל כָּל מְאָסָה קְרִיטִית
אֶת עֲצָמֵיהֶם שֶׁקוֹדְמֵיהֶם סִרְבוּ – אֲבוּי ! –

לְוִתֵר עֲלֵיָהּ בְּסֶפְרֵד, פּוֹלִין וְרוֹמֵי
וְשִׁלְמוֹ עַל כֶּף מְחִיר יָקָר עַד בְּעֵתָהּ
בְּמִסְעֵי-הַצֵּלָב, בְּאֵינְקוּיזִיצְיָה, בְּפּוֹגְרוֹמִים,
בְּדְבָקוֹת שְׁגָם אוֹתָנּוּ, רוֹדְפֵיהֶם, הַפְתָּה

לֹא אַחַת בְּתַדְהֶמָּה עַל אִמְץ קְשֵי-הַעֲרָף,
עַל גְּאוֹתָם עַל כֶּף שְׁהֵם זֶה מָה שְׁהֵם,
עַל הַהִקְרָבָה הַזֹּאת, דּוֹרוֹת, שְׁלֹא לְצַרְךָ
שׁוּם עֵנֶן חֲמָרִי, רַק הַצְמָדוֹת לְשִׁרְשֵׁיהֶם.

וְכִיּוֹם, שְׁכַאֲמוֹר רוֹקְדִים הֵם סְבִיב כָּל עֲגָל,
לֹא רַק שֶׁל זֶהָב, גַּם שֶׁל הַזּוֹל הַמְסַנּוֹר
בְּאַרְחוֹת זָרִים וּמְאַמְצִים שֶׁלֹט וְהִגָּה
שֶׁל סִגְנוֹן-חֵיִים בְּאוֹקְסוֹפּוֹרְד סְטֵרִיט אוֹ טִימְס סְקוֹר

וטופחים על שכם עצמם בנחת: הופה-הופה,
שישו בני מעינו, מה נאה ומה קוסם
כאן להיות סניפה הלבנטיני של אירופה
ושלוחה בסופרמרקט של מר אנקל סם, —

מסתבר כי גם אם הם אינם עוד אונגלים
משהו מקשי-ערפם של קודמיהם נושר,
מה שיאפשר לנו כבוא היום, נדמה לי,
להפך אותם לערלים מזון כשר.

כך שגם אם אנו סבלנים מאד איננו
ואם עד שישתמדו כליל יקח עוד זמן
אל יאוש, בני, מלאכתנו, לשמחת לבנו,
נעשית שם, מה אירוני, בידיהם עצמם...”